

[Niels Helveg Petersen.]

Kører vi videre med det gamle system, vil kun 111 kommuner befinde sig i dette interval. Med det nye system vil 40 kommuner få et skattetryk på over 16 pct., men kører vi videre med det gamle system, vil 130 af modelkommunerne få et skattetryk på over 16 pct. Så kan man ikke komme og sige, at der ikke sker en udligning; det er at benægte kendsgerningerne.

Så kunne man have sagt: det er ikke tilstrækkeligt, vi bør gå meget videre, og jeg kunne se sammenhængen i socialdemokratiets standpunkt, hvis det var det, man havde sagt til os fra første færd. Men fra første færd var det i virkeligheden noget andet, vi fik at vide. Under første behandling afviste socialdemokratiet overhovedet at være med, og i virkeligheden forelå afvisningen måske en halv snes dage før i dagbladskronikker. Og hvad var det, hr. Ove Hansen sagde ved første behandling? Han sagde: dette er for hårdt ved Københavns amt og de rige områder, det er for stærk en udligning, det er for drastiske nedskæringer. Der var altså ikke tale om, at vi modtog en opfordring til at gennemføre en stærkere udligning end den, forslaget indebærer.

Det er rigtigt, som hr. Poul Schlüter var inde på, at til gengæld har man præsenteret en skitse for os, men som jeg sagde under anden behandling: det er en skitse uden streger. Der står ikke spor om, hvad socialdemokratiet vil stille kommunerne i udsigt i de kommende år i forhold til regeringens forslag. Hvor meget vil man sætte ind i direkte statstilskud for at gennemføre en udligning midlertidigt? Vi har ikke kunnet få svar hidtil, og jeg forstår godt, at man befinder sig i et vist dilemma, fordi man nødig vil give tal fra sig, som jo yderligere vil kunne føjes til den liste af udgiftskrævende forslag, som socialdemokratiet har stillet. Men var det nu ikke rimeligt ved denne tredje behandling, når vi andre skal høre på den stærke kritik, at socialdemokratiet fejede for sin egen dør og bekendtgjorde for landets kommuner, hvad man som overgangsordning er villig til at stille til rådighed for kommunerne? Det ville nemlig også give os en fair chance for at sammenligne den udligningsvirkning, der ville blive resultatet af socialdemokratiets forslag, og den

udligningsvirkning, der er indeholdt i vore forslag. Så kunne man få et fair billede af den udligningsvirkning, som de forskellige partier ønsker.

Den fg. indenrigsminister (Thestrup): Jeg må afvise, at der skulle være noget som helst uforsvarligt ved at vedtage de forslag, der her er til behandling. Der er forud for fremsættelsen af dem gået et meget langt forberedelsesarbejde. De er fremsat i januar i år. Der er besvaret en meget lang række spørgsmål; alle de spørgsmål, der har været stillet, er blevet besvaret. Virkningerne er udregnet for hver enkelt kommunes vedkommende. Må jeg dertil føje, at spørgsmålet om en ændret byrdefordeling i årevis har været diskuteret her i landet, uden at der er sket noget, og at det nu står for os, som om det er overordentlig nødvendigt nu at gennemføre en ændret byrdefordeling.

J. O. Krag: Ja, jeg takker den fg. indenrigsminister. Det bidrog jo ikke så forfærdelig meget til opklaringen. Jeg havde så småt tænkt mig, at statsministeren måske ville ulejlige sig op på talerstolen for at forsvare den tilstand, han har bragt folkestyrets arbejde i, og det kommer måske senere.

Det er selvfølgelig rigtigt, som hr. Henry Christensen siger, at der er arbejdspress herinde hvert år; det ved jeg godt, jeg har været her i en snes år og har oplevet det hvert år. Men det har aldrig været som i år, og det ved alle, der deltager i arbejdet herinde. Vi har aldrig haft et sådant kaos i arbejdet, som vi har det netop i disse dage. Udvalgsarbejdet i folketinget har aldrig været i en sådan tilstand, som det befinder sig i i øjeblikket. Arbejdsvilkårene har aldrig været så urimelige og jaskeriet aldrig været så slemt, som det er nu. Vi ved, at regeringen har fremsat sådan noget som 100 lovforslag mere, end vi normalt har, og vi ved, at disse lovforslag mange gange er kommet meget sent, fordi den afgørende forhandling, den, der finder sted bag nedrullede gardiner i regeringen, har taget så lang tid, at lovforslagene alt for sent er kommet frem.

Det er presserende at få løst byrdefordelingsproblemet. Ja, det er sandelig presserende. Man forsøger det sædvanlige, vel efterhånden ganske flove argument, at det